

*Een leven na
het virus*

Groteletterboek

Margaretha
Müller

Valentina Vosch leidt een normaal leven, maar dan wordt ze verliefd op een man die dertig jaar ouder is dan zijzelf. Omdat ze veel problemen voorziet door het leeftijdsverschil, geeft ze niet toe aan haar gevoelens. In plaats daarvan begint ze een relatie met een man van haar eigen leeftijd. Dan gaat de wereld in lockdown door het coronavirus, en verandert alles voor iedereen, ook voor Valentina.

Over de auteur

Margaretha Müller heeft voor diverse uitgeverijen en tijdschriften romantische lectuur geschreven. Ook haar romans *De juiste weg voor Jara* en de trilogie over de familie Stoekman vonden gretig aftrek.

ISBN 978-94-6260-297-7

Margaretha Müller

Een leven na het virus

Uitgeverij De Rode Tulp

Dit is een roman. De personages en situaties in deze roman zijn verzonnen en enige gelijkenis met bestaande personen of situaties berust dan ook geheel op toeval.

ISBN 978-94-6260-297-7

NUR 344

© 2020 Uitgeverij De Rode Tulp, Amsterdam

Imprint van Uitgeverij De Graveinse Abeel

www.uitgeverijderodetulp.nl

Omslagontwerp/bewerking: Uitgeverij De Rode Tulp

Omslagfoto: ©Depositphotos/Uitgeverij De Graveinse Abeel

Auteur: Margaretha Müller

Dit boek is ook te verkrijgen als boek met een reguliere (kleine) letter.

Het papier van dit boek heeft het FSC-keurmerk: de grondstof is afkomstig van verantwoord beheerde bossen om wereldwijd de bossen te behouden.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, hetzij elektronisch, hetzij mechanisch, door middel van druk, fotokopie, film, geluidsband of op welke andere wijze dan ook en/of opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt op enige ander manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

“Maar hij is zo oud!” Selena keek Valentina aan met een blik vol afschuw en afkeuring.

De uitspraak die ze had gedaan, ging over hun baas, Steven van den Brink. Hij was vijfenzestig jaar oud, maar hij zag er, dat moest zelfs Selena toegeven, jonger uit. Maar toch niet jonger dan zestig jaar, zo vond Selena. Hooguit vijfenvijftig jaar op een florissante dag. Maar zelfs dat

was vreselijk oud, zo vond Selena. Natuurlijk niet voor je baas, maar wel voor je date.

Selena en Valentina waren beiden vijfendertig jaar oud, en, heel toevallig, op dezelfde dag jarig. Ze waren dus beiden exact even oud en daarom vond Selena dat ze recht van spreken had als het ging over de dates van Valentina. Want als zij, Selena, er niets van wilde horen om te daten met een bepaalde man, waarom zou Valentina dat dan wel willen?

Valentina keek Selena aan en kon een grinnik niet onderdrukken. Ja, ze wist wel dat Steven veel ouder was dan zij, maar je kon je gevoelens niet dwingen. Toen Valentina in het

bedrijf van Steven kwam werken — want het was zijn bedrijf — had ze helemaal geen intentie om iets met haar baas te beginnen. Niet om het leeftijdsverschil, maar omdat ze gewoonweg nooit iets met een baas was begonnen. Er waren dingen die je deed, en er waren dingen die je niet deed. En het bed induiken met je baas was gewoon een van de dingen die je niet deed. Toen Valentina eenmaal ingewerkt was — door Selena — was het Valentina al duidelijk geweest dat Steven haar wel leuk vond.

Maar Steven was nog van het oude stempel, dat was wel duidelijk. Hij was echt een heer. Niet alleen omdat hij altijd in pak liep, maar ook door

zijn gedrag. Hij hield de deuren voor alle vrouwen open. Sommige mannen hielden alleen maar de deur open voor de vrouw die ze leuk vonden, en er waren mannen die helemaal geen deur openhielden, voor niemand niet, maar Steven hield altijd de deur open voor iedereen, ook voor de schoonmaakster. Hij was een echte heer. En Steven had nog meer van die gewoonten die duidelijk maakten dat hij echt een heer was; hij was altijd heel galant. Hij informeerde altijd naar het welzijn van de ander. Hij onthield verjaardagen. Hij vloekte nooit. Als een vrouw de trap opliep, dan liep hij daar nooit achteraan, maar zorgde hij ervoor dat hij als

eerste ging; zo kon hij nooit onder een rok kijken. Als een vrouw de trap afgang, dan ging hij juist ná haar, om dezelfde reden. Als een vrouw op hakken liep, dan hield hij haar elleboog of arm vast om haar te begeleiden als de stoep oneven was. Als een vrouw hulp nodig had omdat ze bijvoorbeeld iets zwaars droeg, dan bood hij altijd aan om te helpen. Een echte heer dus.

Maar omdat hij een echte heer was, was het ook duidelijk dat hij nooit de eerste zou zijn die kenbaar zou maken dat hij Valentina leuk vond. Toen Valentina dat doorkreeg, realiseerde ze dat zij de eerste zou moeten zijn die dat deed, vooropgesteld natuurlijk

dat ze dat zou willen. Want hij was vijfenzestig en zij was vijfendertig. En ja, hij zag er leuk uit, maar hij was natuurlijk wel dertig jaar ouder dan zij was. Hoe zou dat dan moeten? Want zij wilde kinderen. Maar hij had al kinderen. Kinderen die ouder waren dan Valentina! En die kinderen hadden ook kinderen. En één van die kinderen had recent ook een kind gekregen. Steven was dus al overgrootvader. Hij zou niet nog een keer aan kinderen willen beginnen. Dus als zij iets met hem zou willen, dan zou ze af moeten zien van haar kinderwens. Kon ze dat? Dat wist ze niet. En er waren nog veel meer beren op het pad die ze zag. Hoe vitaal

was zo'n oude vent? Zou hij haar bij kunnen houden? Kon hij nog wel naar een feest toe en dan dansen? Of op skivakantie gaan? En dan had je nog de sociale problemen. Hoe zou ze aan haar ouders moeten vertellen dat ze een man had ontmoet die ouder was dan zij waren? En zijn ouders dan... Als die nog zouden leven, hoe zouden ze het dan vinden als hun zoon aan kwam zetten met zo'n jong grietje? Stevens vrouw Louise was al lang geleden overleden, dus Valentina zou niet direct de plek innemen van Louise, maar hoe zouden zijn kinderen aankijken tegen een stiefmoeder die jonger was dan zij waren?

En dan was er nog de geldkwestie... Steven was miljonair geworden door zijn bedrijf. Dus iedereen zou vast denken dat Valentina Steven alleen maar leuk zou vinden om zijn geld. Ja, er waren een heleboel problemen die Valentina voorzag op het moment dat het haar duidelijk werd dat Steven haar leuk vond en dat zij hem leuk vond. En daarom had ze nooit die eerste stap gezet. Maar ze kon haar gevoelens niet dwingen en daarom had ze het er uiteindelijk met Selena over gehad. Niet heel erg uitgebreid. En ze had ook niet specifiek gezegd dat zij Steven leuk vond. Nee, ze had het gesprek alleen maar gestuurd naar daten met oudere mannen en toen

naar daten met heel oude mannen, en toen had ze gezegd dat Steven een goede partij was. Hij zag er goed uit en hij had geld.

Waarom Selena haar vol afkeuring had aangekeken en gezegd had: “Maar hij is zo oud!”

Selena keek Valentina aan en vroeg: “Waarom grinnik je?”

Nu lachte Valentina hardop, een parelende lach die door het kantoor klonk.

Selena moest ook lachen. Als Valentina lachte kon niemand serieus blijven. Het had vast te maken met die kuiltjes in haar wangen. Selena drukte tegen haar wang aan. Zij wilde ook wel kuiltjes in haar wangen, maar

dat had ze niet. Ze had eens gelezen dat als je met je vinger in je wang sliiep, dat je dan vanzelf kuiltjes zou krijgen, maar dat was niet gelukt, ook al had ze vaak met haar vinger in haar wang geslapen.

Valentina zei: “Wat maakt leeftijd nou uit? Er zijn genoeg mannen die een veel jongere vrouw hebben. Andersom trouwens ook. Je bent zo ouderwets!”

Nu moest Selena nog harder lachen. “Wat een jolijt, dames!” klonk Steven, die het archief binnenkwam.

Ze hadden een aantal zaken op moeten zoeken in het archief, maar waren daar niet echt mee opgeschoten omdat ze het al gauw over mannen en

daten hadden gehad.

Steven vroeg: “Hebben jullie die documenten voor me?”

Selena zei: “Nee, nog niet.”

“Waarom niet? Jullie zijn hier al een kwartier.”

“We hadden het over jou,” zei Selena onbeschaamd.

Steven keek haar alleen maar aan, maar aan niets was te zien hoe hij dat vond.

Valentina vroeg zich af of hij geshockeerd of gevleid was. Maar Selena zei altijd dat soort dingen, dus waarschijnlijk was hij er gewoon aan gewend.

Selena zei: “We zeiden dat je zo’n goede baas bent en dat we het hier zo

naar de zin hebben.”

Steven glimlachte en zei: “Ik geloof er niets van. Zorg ervoor dat ik die documenten zometeen heb, wil je?”

Selena knikte.

Toen hij weg was, zei Selena: “Hij is echt een heel fijne baas.”

Valentina kon daar alleen maar mee instemmen.

Valentina dacht nog na over wat Selena had gezegd. Hij is zo oud! Selena had gezegd dat zo'n oude man als Steven, zelfs al zag hij er goed uit voor zijn leeftijd, niks voor Valentina was. Toen Valentina had willen protesteren, had Selena gezegd: "Ik zie heus wel hoe jullie naar elkaar kijken, hoor! Maar neem een man van je eigen leeftijd; dat zou ik ook doen." Ja, dat zou wel makkelijk zijn. Als

je ongeveer dezelfde leeftijd had, dan was alles een stuk makkelijker. Valentina had wel een aantal dates gehad, en zelfs een relatie, en dat waren allemaal mannen van haar eigen leeftijd geweest. Dus het was niet dat ze altijd op oudere mannen viel of daar een voorkeur voor had. Het ging haar om het karakter. Maar Selena had wel gelijk had. Steven was oud. Daten met Steven hield in dat er een schier eindeloze reeks problemen zou zijn. Heel veel dingen om over te denken. En ook dingen die niet meer zouden kunnen. Zoals kinderen. Zoals een kind van haar zelf. Zoals zwanger raken van Steven en dan samen een

kind opvoeden. Dat zou allemaal niet kunnen. En daarom had Valentina besloten om niet de eerste stap te zetten. Ze had besloten dat het het beste was om gewoon baas en werknemer te blijven. Niets meer. Dat viel nog niet mee overigens, zo merkte ze, want Steven bleef naar haar kijken op die speciale manier, en zij bleef zich aangetrokken voelen tot hem. Maar haar verstand won het en daarom stelde ze zich wat afstandelijker op. Dat werkte, want ze merkte daarna dat Steven ook wat meer afstand nam. Maar dat had dan weer tot gevolg dat ze verdrietig werd daarvan. Ze werd heen en weer geslingerd tussen haar eigen

gedachten en gevoelens en dat was niet makkelijk.

Het bedrijf van Steven verzorgde advertenties voor andere bedrijven. Het was, zeg maar, de schakel tussen bedrijven die wilden adverteren en bedrijven die ruimte hadden om te adverteren, zoals kranten, tijdschriften, maar ook social media. Er werkten twintig mensen op het kantoor, waarvan Selena en Valentina het secretariële deel deden. Er was ook de administratie, maar het grootste deel van de werknemers waren verkopers die de advertentieruimte inkochten en weer verkochten en die bedrijven adviseerden. Omdat een verkoper